

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/10/2020
Identifikačné číslo spisu: 5117232328
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5117232328.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: P. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom A. M. XX Y., XXX XX Ž. - F. I., zastúpeného právnym zástupcom Mgr. Michalom Grošaftom, advokátom, so sídlom Hodžova 13, 010 01 Žilina, proti žalovanému: Mgr. Róbert Antal, so sídlom kancelárie Ul. Kláry Jarunkovej 2, 974 01 Banská Bystrica, správca konkurznej podstaty úpadcu: KLIMEX STONE SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Jasenova 16, 010 07 Žilina, IČO: 35 945 044, v konaní o vylúčenie súpisovej zložky majetku zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu, vedenej na Okresnom súde Žilina sp. zn. 19Cbi/10/2017, v ktorom podal žalovaný dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoKR/17/2019-265 zo dňa 06. 08. 2019, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a.

II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie alebo okresný súd“) napadnutým rozsudkom č. k. 19Cbi/10/2017-165 zo dňa 06.09.2018 vylúčil zo súpisu majetku všeobecnej podstaty úpadcu KLIMEX STONE SLOVAKIA, s.r.o, Jasenova 16, 010 07 Žilina, IČO: 35 945 044 zverejneného v Obchodnom vestníku č. 82/2017 zo dňa 28.4.2017 pod číslom K009477 súpisovú zložku majetku - zapísanú hnutelnú vec, a to motorové vozidlo značky P.-W. Y. XXX I. XXX/XXXGMX/FZACAXXX, VIN: K., druh karosérie AC kombi, farba biela, kategória M1, v premávke od 21.9.2011, evidenčné číslo: W.. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie, v ktorom poukázal na nesprávne právne posúdenie veci a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť.

3. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (ďalej len „krajský súd“) zistil, že odvolanie žalovaného zo dňa 24.09.2018 proti rozsudku prvej inštancie bolo podané po uplynutí zákonnej odvolacej lehoty 15tich dní, a preto ho odmietol.

3.1. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z doručky ktorá sa nachádza na č.l. 186 spisu, ktorá preukazuje doručenie rozsudku okresného súdu žalovanému dňa 06.09.2018, vyplývajú všetky náležitosti vyžadované ustanovením § 30 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente, ďalej len „ZeG“.) Z obsahu doručky a vyjadrenia okresného súdu zo dňa 13.06.2019 (č.l. 255 až 256 spisu), vyplýva, že rozsudok bol žalovanému doručovaný ako elektronický úradný dokument v zmysle § 24 až § 28 zákona č. 305/2013 Z.z. Ak žalovaný v podaní zo dňa 13.03.2019 (č.l. 239 - 240 spisu) spolu s doložením listín namietal kvalifikované doručenie rozsudku žalovanému podľa doručky na č.l. 186 spisu, a to dňa 06.09.2018, tak tieto svoje námietky nepreukázal, resp. nevyvrátil právnu relevantnosť doručky ktorá obsahovala všetky zákonom vyžadované údaje k tomu, aby ju bolo možné považovať za doklad preukazujúci kvalifikované doručenie napadnutého rozsudku okresného súdu žalovanému dátumom doručenia 06.09.2018. Zákonom stanovená lehota 15tich dní na podanie odvolania žalovanému začala plynúť 07. septembra 2018 a jej posledný deň pripadol na 21. septembra 2018, čo bol piatok. Ak žalovaný odvolanie odoslal dňa 24. septembra 2018, tak k uvedenému došlo po uplynutí zákonnej 15 dňovej odvolacej lehoty.

3.2. Na záver odvolací súd uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie v elektronickej podobe, tzv. elektronický úradný dokument bol doručený do elektronickej schránky žalovaného dňa 06.09.2018 o 20:39:34 hod. ako elektronický dokument s doručením do vlastných rúk s fikciou doručenia v súlade s ust. § 29 ods. 1, 2, 3 zákona č. 305/2013 Z.z., so zachovaním zákonného postupu doručovania súdom prvej inštancie, ak rozsudok okresného súdu bol doručený do elektronickej schránky žalovaného ako správcu úpadcu s identifikáciou prijímateľa IC0://sk/48485357_00048.

4. Proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline podal žalovaný v zákonnej lehote dovolanie, v ktorom namietal nesprávny procesný postup súdu, ktorý mu znemožnil uskutočnenie jemu patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Svoje dovolanie odôvodnil ust. § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Csp“) a navrhol aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

4.1. Žalovaný v dovolaní namietal, že súd prvej inštancie ako aj odvolací súd pri posudzovaní veci argumentovali riadnym doručením rozsudku v súlade s právnou úpravou o e-Governmente avšak podľa žalovaného im unikla podstata jeho argumentácie v písomnom podaní zo dňa 13.03.2019, ktorá spočívala v tom, že elektronické doručovanie do vlastných rúk sa v skutočnosti uskutočňuje dvojakým spôsobom, a to v závislosti od toho, či sa elektronický úradný dokument doručuje orgánu verejnej správy alebo nie. Žalovaný je toho názoru, že súd prvej inštancie mu doručil rozsudok postupom, ako by rozsudok doručoval orgánu verejnej moci, t.j. v súlade s ust. § 30 ods. 2, prvá veta zákona č. 305/2013, hoci mu ho mal doručovať ako adresátovi, ktorý nie je orgánom verejnej moci, pretože správca nie je a ani nikdy nebol orgánom verejnej moci. Rozdiel je podľa názoru žalovaného významný, a to práve z dôvodu vyhodnotenia alebo zistenia okamihu doručenia elektronického úradného dokumentu adresátovi - prijímateľovi. Pri doručovaní elektronického úradného dokumentu, doručovaného do vlastných rúk orgánu verejnej moci, sa elektronická doručka vytvára automaticky prostredníctvom funkcie elektronickej podateľne. Žalovaný má za to, že je jedno, či je elektronický dokument orgánu verejnej moci doručený v noci, počas sviatku alebo v priebehu víkendu, doručenie tohto dokumentu je vždy potvrdené elektronicou doručkou, vytvorenou prostredníctvom funkcie elektronickej podateľne tak, ako to upravuje ust. § 30 ods. 2 prvá veta uvedeného zákona. Avšak pri doručovaní elektronického úradného dokumentu doručovaného do vlastných rúk adresátovi, ktorý nie je orgánom verejnej moci, sa elektronická doručka vytvára automatizovaným spôsobom aby ju mal prijímateľ pri preberaní doručovaného elektronického dokumentu vždy pred jeho sprístupnením k dispozícii a bol povinný ju potvrdiť.

4.2. Žalovaný ďalej poukázal na to, že správca nie je orgánom verejnej moci, a preto mu nie je možné doručovať elektronické dokumenty do vlastných rúk spôsobom, akým sa doručujú orgánom verejnej moci. Konajúci súd mal doručovať konkurznému správcovi elektronické dokumenty do vlastných rúk spôsobom rovnakým, akým ich doručuje advokátovi. Ak by došlo zo strany prvoinštančného súdu k doručeniu rozsudku zo dňa 06.09.2018 č.k. 19Cbi/10/2017-165 do jeho elektronickej schránky zákonným spôsobom, bola by síce správa do nej uložená (§32 ods. I ZeG) dňa 06.09.2018 o 20:39 hod., avšak v tento deň a hodinu by nebola zároveň aj doručená. Nasledujúci deň, 07.09.2018, by bol prvým dňom 15 dňovej úložnej lehoty (§32 ods. 2 ZeG), počas ktorej by mohol prevzatie rozsudku na elektronickej doručenke potvrdiť, pričom do tohto okamihu by sa rozsudok považoval za nedoručený. Žalovaný uviedol, že mu nič nebránilo rozsudok relevantným spôsobom prevziať aj dňa 06.09.2018 o 20:39 hod, resp. neskôr, ak by sa o tomto čase nachádzal v kancelárii a bol by sa pre tento postup rozhodol. Namietal, že bez najmenších pochybností mu rozsudok nemohol byť doručený skôr, než by elektronicke doručenie v priebehu úložnej lehoty potvrdil, alebo by uplynula úložná lehota na prevzatie dokumentu, keďže zastáva názor, že žiadnu doručenu rozsudku prvoinštančného súdu v tejto veci nikdy nepotvrdil a ani mu nikdy nezačala plynúť 15 dňová úložná lehota podľa ust. § 32 ods. 1,2 ZeG, Má za to že, mu rozsudok súdu prvej inštancie doposiaľ nebol právne relevantným a zákonným spôsobom doručený.

5. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za vecne správne a navrhol aby dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol ako neprípustné.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) /§ 35 C. s. p./, po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom, v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

7. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

8. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a 421 C. s. p.

9. Podľa § 420 C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ rozhodnutie trpí niektorou z väd konania vymenovaných v písm. a/ až f/ predmetného ustanovenia (tzv. vady zmätočnosti)

10. Žalovaný vyvodzuje prípustnosť dovolania z existencie vady zmätočnosti definovanej v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p., teda že odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, v tomto prípade žalovanému, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalovaný namietal nesprávny záver odvolacieho súdu o oneskorenom podaní jeho odvolania s tým, že rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 19Cbi/10/2017-165 zo dňa 6. 9. 2018 mu nebol elektronicke doručený dňa 6. 9. 2018 v súlade so zákonom č. 305/2013 Z.z.

11. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu bol doručovaný žalovanému do jeho elektronickej schránky ako elektronicke dokument s doručením do vlastných rúk s fikciou doručenia v súlade s ust. § 29 zákona č. 305/2013 Z.z., so zachovaním zákonného postupu doručovania súdom prvej inštancie. Z údajov uvedených v elektronickej doručenke /č.l. 186/ je zrejmé,

že elektronická úradná správa vrátane elektronického dokumentu - rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 19Cb1/10/2017-165 bola odoslaná do elektronickej schránky prijímateľa - žalovaného dňa 6. 9. 2018 o 15:28:19 a doručená o 20:39:34. Elektronická doručienka obsahuje všetky údaje definované v ustanovení § 30 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z.z. Z uvedenej doručienky nevyplýva, že rozsudok bol doručovaný žalovanému ako orgánu verejnej moci spôsobom v zmysle § 30 ods. 2 veta prvá zákona č. 305/2013 Z.z. Opak údajov uvedených v elektronickej doručienke nebol žalovaným preukázaný, a preto sa dovolací súd stotožnil s názorom odvolacieho súdu, že žalovanému bol rozsudok súdu prvej inštancie doručený 6. 9. 2018. Navyiac žalovaný v odvolaní nenamietal kvalifikované doručenie rozsudku a námietky v tomto smere uviedol až v podaní zo dňa 13.03.2019 ako aj v predmetnom dovolaní.

12. Dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že v zmysle § 32 ods. 5. písm. b) zákona č. 305/2013 Z.z. sa elektronická úradná správa vrátane všetkých elektronických dokumentov považuje za doručenie ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručienke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty /15 dní/ podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel.

13. Námietku žalovaného, že rozhodnutie prvoinštančného súdu mu nebolo účinne doručené 6. 9. 2018, pretože bolo doručované ako orgánu verejnej moci, dovolací súd vyhodnotil ako neopodstatnenú a čiastočne účelovú, pretože žalovaný v podanom odvolaní, teda v čase kedy už mal vedomosť o spôsobe doručovania, vôbec nespochybnil riadne doručenie napadnutého rozsudku či správnosť postupu súdu pri elektronickej doručovaní rozhodnutia, nepredložil dôkazy ktorými by preukázal opak údajov uvedených v elektronickej doručienke ani nevyužil prípadný postup v zmysle § 33 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z.z. vo forme návrhu na rozhodnutie o neúčinnosti elektronického doručenia.

14. Dovolací súd sa stotožňuje s názorom odvolacieho súdu, že žalovaný podal odvolanie po uplynutí zákonnej lehoty, a preto dovolacia námietka, že namietaným postupom a procesným rozhodnutím odvolacieho súdu došlo k procesnej vade v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. je neopodstatnená.

15. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalovaného nie je podľa § 420 písm. f/ C.s.p. prípustné, a preto dovolanie podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol.

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje /§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p./.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.